

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 145/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Благојевић Драган адвокат из ..., против тужених: „ББ“ д.п. ... у стечају, кога заступа пуномоћник Миливоје Судимац адвокат из ..., „ВВ“ д.п. ... у стечају, кога заступа пуномоћник Живка Спасић адвокат из ..., Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије и Агенције за вођење спорова у поступку приватизације из Београда, правног следбеника Агенције за приватизацију Републике Србије, ради утврђења, одлучујући о сукобу надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету у овој фази поступка стварно и месно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужила је Првом основном суду у Београду 12.11.2010. године поднела тужбу против тужених Компаније „ББ“ д.п. ... у реструктурирању, Компаније „ВВ“ у реструктурирању, Агенције за приватизацију, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације и Републике Србије ради солидарне исплате накнаде за остварени радни стаж од стране тужених.

Подносцима од 04.04.2018. године, 09.10.2019. године и 25.11.2019. године тужила је повукла тужбу за главно потраживање и камате у односу на прво и друготуженог и тужбу у целости у односу на друготуженог, док је остала при захтеву да јој се утврде као основана потраживања на име трошкова парничног поступка према првотуженом, док је тужба према треће и четвртотуженом остала неизмењена.

Трећи основни суд у Београду се решењем П1 284/19 од 22.04.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да по правноснажности решења списе предмета достави Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Решењем Привредног суда П 4977/2019 од 10.12.2019. године раздвојен је поступак у овој правној ствари по тужби тужиле против тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације из Београда и Републике Србије.

Својим актом П 4977/19 од 09.03.2020. године, Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност за поступање по тужби тужиље против тужених Агенције за вођење спорова у поступку приватизације из Београда и Републике Србије и предмет је доставио Врховном касационом суду.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету у односу на треће и четвртотуженог стварно и месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да Привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације, судске и добровољне ликвидације и стечаја осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Према члану 22. став 1. истог закона, основни суд у првом степену суди у грађанско правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Према стању у списима тужиљи је у поступку стечаја над прво и друготуженима признато потраживање на име главнице, дуга и камате, па је тужбени захтев у односу на прво и друготуженог сведен само на парничне трошкове настале вођењем овог поступка. У односу на Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију предмет тужбеног захтева је накнада штете у виду новчане накнаде за остварени радни стаж. Како трећетужена и четвртотужена нису нужни јединствени супарничари са прво и друготуженим, Привредни суд у Београду није надлежан за поступање према Агенцији за вођење спорова у поступку приватизације и Републици Србији на основу чланова 91. и 118. Закона о стечају, јер се исте односе само на стечајне дужнике, што у односу на ове тужене није реч. Како треће и четвртотужени нису нужни и јединствени супарничари у односу на прво и друготуженог, нису ни солидарни дужници потраживања, а тужила је физичко лице, није испуњен ни субјективни, ни објективни критеријум за заснивање надлежности Привредног суда у односу на Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију у смислу члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Поред наведеног није реч о спору који произилази из примене прописа о приватизацији, јер новчана накнада за остварени радни стаж није у вези са променом власништва над прво и друготуженом компанијом, већ је реч о спору за накнаду штете поводом радног односа који тужила заснива на тврдњи да је тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације својим радњама спречила исплату потраживања тужиље, а да је тужена Република Србија успоставила социјални програм из ког тужила и остварује право на исплату.

Из свега наведеног произилази да нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. и 4. Закона о уређењу судова за заснивање надлежности Привредног суда у Београду за поступање у овој правној ствари, већ је у односу на треће и четвртотужену стварно и месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић